

pengene ikke blive at afforte i det Beløb, der vilde tilfalde ham, hvis han havde været fast ansat i Embedet, saa vil der, som man seer i Beregningen til § 4 i Motiverne, tilfalde ham et ikke ringe større Beløb i Pension; men, hvis man vil lade den Omstændighed, at han ikke har været fast ansat, men kun constitueret, faae nogen Indskyldelse, saa vil man kunne foretage en ubetydelig Afkortning, blot for at opretholde Principet, og han vil dog komme til at faae bedre, end hvis han efter Udkastet faaer 800 Rbd. i Pension og 420 Rbd., som kun vare Wartpenge, hvilke sidste det paa den ene Side vilde være besynderligt at lade ham oppebære i sin hele Levetid, og paa den anden Side vilde det være haardt at reducere dem til Pension og saaledes nedsætte det, man havde tiltænkt ham. Det er disse Forhold, hvorpaa jeg troer det vil være usseligt, om man vilde være opmærksom ved Sagens videre Behandling, som efter sin Natur vistnok egner sig til Droftelse i et Udvalg.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den første ærede Taler i denne Sag gif ud paa, at man billigviis burde indrømme den afgaaede constituerede Stutmester den samme Pension, som der efter Pensionsloven vilde være tilfalden ham, hvis han havde været virkelig beskiftet Stutmester, da skal jeg vist ikke modsigge, at efter alle foreliggende Forhold kan der være megen Anledning til at unde denne afgaaede Embedsmand en saadan Forbedring af hans Aar, men Ministeriet skylder sig selv at fremhæve en Grund, som navnlig har bevæget det til, ikke at gjøre en saadan Indstilling, den nemlig, at, hvis han var bleven virkelig Stutmester, havde han rimeligviis idetmindste ikke beholdt det fulde Beløb af 420 Rbd., som han havde i Wartpenge. Just fordi han var constitueret, kunde han beholde hele det samlede Beløb; muligviis vilde Sagen ved en virkelig Ansættelse være bleven noget forholet, men ikke saameget, at han jo har havt Fordeel ved den Stilling, han havde

som constitueret. Dersom dette ikke havde været Tilfældet, saa vilde jeg have antaget, at Constitueringstiden var saa lang, Mandens hele Tjenestetid saa særdeles lang og de øvrige Grunde for hans Krav saa stærke, at der havde været Anledning til at give den fulde Pension.

Hvad den sidste ærede Talers Bemærkning angaaer, saa har det været Niemehet fra Indenrigsministeriets Side, at han altid skulde beholde de omtalte 420 Rbd. i Wartpenge. Jeg maa bemærke, at, naar Loven siger, at der tilstaaes ham Pension, foruden de ham som Officeer tilkommende Wartpenge, saa ere disse Wartpenge tilstaaede ham for nogle og tyve Aar siden, og jeg troer ikke, at Pensionsloven kan komme til Anvendelse med Hensyn til saadanne for nogle og tyve Aar siden bevilgede Wartpenge. Dersom der imidlertid i denne Henseende er nogen Tvivl, skal jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at det kommer til at hedde, at Pensionen bestemmes til 1220 Rbd., imod at hans Wartpenge bortfalde; det vil udtrykke den Mening, Ministeriet har havt ved at forelægge Lovudkastet.

Da Ingen mere begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Loven skulde overgaae til den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at gjøre Forslag til Nedsættelsen af et Udvalg.

Rosenørn: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, valgte her i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, sattes Rosenørns ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtoges med 64 Stemmer mod 19.